

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5016/17

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותר: עו"ד ד"ר משה וינברג

נגד

המשיבה: רשות המיסים

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד לירז אזרד

פסק-דין

השופטת א' חיות:

1. העותר הנו הבעלים של בניין דירות בתל אביב (להלן: הבניין) אשר הועבר אליו מאיגוד מקרקעין שהיה בבעלותו והתפרק (להלן: החברה). לטענת העותר, לחברה נצברו הפסדים אותם הוא מבקש לקזז מהכנסה שנצמחה לו ממכירת אחת הדירות בבניין (להלן: הדירה). רשות המסים (המשיבה) סירבה לקזז את הפסדי החברה מההכנסה שהפיק העותר ממכירת הדירה והעותר הגיש על החלטה זו ערר (ו"ע 36634-10). לאחר הגשת הערר פנה העותר לרשות המסים בבקשה כי יינתן לו אישור בדבר זכאותו לקזז את הפסדי החברה מהכנסתו החייבת. רשות המסים סירבה לבקשה בנימוק שהעותר אינו רשאי לקזז את הפסדי החברה מהכנסתו החייבת ולפיכך גם אינו זכאי לקבל אישור בדבר זכאותו לקיזוז ההפסדים האמורים.

2. העותר אינו משלים עם ההחלטה האמורה של רשות המסים. לטענתו, גם אם הוא אינו רשאי לקזז את הפסדי החברה מהכנסתו החייבת, הוא זכאי לקבל מפקיד השומה אישור בדבר זכאותו לעשות כן. לשיטתו, האישור לחוד וביצוע הקיזוז לחוד, וגם אם יינתן לו אישור בדבר זכאותו לקיזוז הפסדי החברה מהכנסתו החייבת, אין

משמעות הדבר כי ייעשה באישור שימוש לצורך חישוב מס השבח שבו הוא חייב בגין מכירת הדירה. העותר מוסיף וטוען כי אישור בדבר זכאות לקיזוז הפסדים מהכנסה חייבת הוא אישור פורמאלי במהותו, ומכאן שגם אם רשות המסים סבורה כי הוא אינו רשאי לקזז את הפסדי החברה מהכנסתו החייבת היא אינה רשאית לסרב להנפיק לו אישור בדבר זכאותו לעשות כן. בשולי הדברים טוען העותר כי ההחלטה שלא להנפיק לו אישור בדבר זכאותו לקיזוז הפסדי החברה מהכנסתו החייבת אינה החלטה בנוגע לחבותו במס ולפיכך אין באפשרותו לתקוף אותה במסגרת הליכי ההשגה והערר הקבועים בפרק השמיני לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 או בפרק השני לחלק ט' של פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

3. דין העתירה להידחות על הסף.

מהעתירה עולה כי התנגדותה של רשות המיסים להנפיק לעותר אישור בדבר זכאותו לקזז את הפסדי החברה מהכנסתו החייבת נובעת מכך שהיא סבורה כי הוא אינו רשאי לעשות כן. פשיטא כי אם יתקבל הערר שהגיש העותר וייקבע כי הוא רשאי לקזז את הפסדי החברה מהכנסתו החייבת, תוסר התנגדותה של רשות המיסים להנפיק לו אישור בדבר זכאותו לביצוע הקיזוז האמור. ואולם, כל עוד לא הוכרעה המחלוקת המהותית בין העותר ורשות המיסים, אין מקום לטענה שהעלה העותר נגד הרשות על כך שאינה מסכימה להנפיק לו אישור בדבר זכאותו לבצע קיזוז שהיא סבורה כי הוא אינו רשאי לבצע. מטעמים אלו יש לדחות את העתירה וזאת הן בשל היעדר עילה להתערבות בהחלטת רשות המסים, הן בשל היות העתירה מוקדמת והן בשל אי מיצוי הליכים על ידי העותר.

אשר על כן, העתירה נדחית.

אין צו להוצאות.

ניתן היום, ג' בתמוז התשע"ז (27.6.2017).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת